

BKI nr 92 af 12/08/1968 Gældende
Offentliggørelsesdato: 31-10-1968
Udenrigsministeriet

Senere ændringer til forskriften

- BKI nr 78 af 26/08/1971

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel I.	Det internationale center til bilæggelse af investeringstvister.
Kapitel II.	Centrets kompetence.
Kapitel III.	Forligsmægling.
Kapitel IV.	Voldgift.
Kapitel V.	Udskiftning og afsættelse af forligsmæglere og voldgiftsmænd.
Kapitel VI.	Sagsomkostninger.
Kapitel VII.	Stedet for proceduren.
Kapitel VIII.	Tvister mellem kontraherende stater.
Kapitel IX.	Ændringer.
Kapitel X.	Slutbestemmelser.

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af konvention af 18. marts 1965 om bilæggelse af investeringstvister mellem stater og andre landes statsborgere. (ICSID) (* 1)

Ved kgl. resolution af 26. marts 1968 har Danmark ratificeret den i Washington den 18. marts 1965 vedtagne og af Danmark den 11. oktober 1965 undertegnede konvention om bilæggelse af investeringstvister mellem stater og andre landes statsborgere.

Konventionen har følgende ordlyd (den franske og den spanske tekst er her udeladt):

Konvention

om bilæggelse af investeringstvister

mellem stater og andre landes statsborgere.

Præambel.

De kontraherende stater,

der erkender behovet for internationalt samarbejde om økonomisk udvikling og private internationale investeringers betydning herfor;

der erkender muligheden af, at der fra tid til anden kan opstå tvister i forbindelse med sådanne investeringer imellem kontraherende stater og andre kontraherende staters statsborgere;

der erkender, at medens sådanne tvister sædvanligvis vil være undergivet national retsbehandling, vil internationale metoder til bilæggelse af sådanne kunne være hensigtsmæssige i visse tilfælde;

der tillægger det afgørende betydning, at der oprettes organer for international forligsmægling eller voldgift, for hvilke kontraherende stater og andre kontraherende staters statsborgere om ønsket kan indbringe sådanne tvister;

der ønsker at oprette sådanne organer under Den internationale Bank for Genopbygning og Udviklings auspicer;

der erkender, at parternes gensidige samtykke til at henvise sådanne tvister til forligsmægling eller voldgift ved sådanne organer indebærer en bindende overenskomst, der særligt kræver, at tilbørligt hensyn skal tages til enhver anbefaling fra forligsmæglerens side, og at enhver voldgiftskendelse skal efterkommes; og

der erklærer, at ingen kontraherende stat alene i medfør af sin ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse af denne konvention og uden sit samtykke skal anses for at være forpligtet til at henvise nogen tvist til forligsmægling eller voldgift,

er blevet enige om følgende:

Kapitel 1.

Det internationale center til bilæggelse af investeringstvister.

Afsnit 1.

Oprettelse og organisation.

Artikel 1.

1. Der oprettes herved et internationalt center til bilæggelse af investeringstvister (herefter betegnet »centret«).
2. Centrets formål er at skabe muligheder for forligsmægling og voldgiftsbehandling af investeringstvister mellem kontraherende stater og andre kontraherende staters statsborgere i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser.

Artikel 2.

Centret har sit sæde ved hovedkontoret for Den internationale Bank for Genopbygning og Udvikling (herefter betegnet »banken«). Sædet kan dog henlægges til et andet sted ved afgørelse herom truffet af det administrative råd med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer.

Artikel 3.

Centret består af et administrativt råd og et sekretariat. Det skal have en liste over forligsmæglere og en liste over voldgiftsmænd.

Afsnit 2.

Det administrative råd.

Artikel 4.

1. Det administrative råd skal bestå af en repræsentant for hver kontraherende stat. En stedfortræder kan fungere på repræsentantens vegne i tilfælde af dennes fravær fra et møde eller forfald i øvrigt.
2. Hvis andet ikke er bestemt, skal enhver kontraherende stats medlem eller stedfortrædende medlem af bankens repræsentantskab på embeds vegne være dennes repræsentant henholdsvis stedfortrædende repræsentant.

Artikel 5.

Bankens præsident er på embeds vegne formand for det administrative råd (herefter betegnet »formanden«), men uden stemmeret. I hans fravær eller forfald i øvrigt eller hvis stillingen som præsident for banken er ledig, skal den person, der er fungerende præsident, fungere som formand for det administrative råd.

Artikel 6.

1. Det administrative råd skal - uden at dette medfører nogen begrænsning af de beføjelser, som er tillagt det ved andre bestemmelser i denne konvention -

- a) godkende centrets administrative og finansielle regulativer;
- b) godkende procedurereglerne for etablering af forligsmægling og voldgiftsbehandling;
- c) godkende procedurereglerne for forligsmægling og voldgiftsbehandling (herefter betegnet »forligsmæglings- og voldgiftsreglerne«);
- d) godkende arrangementer med banken med henblik på udnyttelse af dennes administrative hjælpemidler og tjenester;
- e) fastsætte tjenesteinstruksen for generalsekretæren og vicegeneralsekretærene;
- f) godkende centrets årlige indtægts- og udgiftsbudget;
- g) godkende den årlige beretning om centrets virksomhed.

Beslutningerne omtalt ovenfor i litra a), b), c) og f) skal vedtages med et flertal på to tredjedele af det administrative råds medlemmer.

2. Det administrative råd kan nedsætte sådanne komiteer, som det finder nødvendige.

3. Det administrative råd skal ligeledes udøve sådanne andre beføjelser og funktioner, som det finder nødvendige for gennemførelsen af denne konventions bestemmelser.

Artikel 7.

1. Det administrative råd afholder en årlig samling og sådanne andre samlinger, som måtte blive besluttet af rådet eller indkaldt af formanden, eller som generalsekretæren måtte indkalde på begæring af mindst fem af rådets medlemmer.

2. Hvert medlem af det administrative råd har een stemme, og ethvert spørgsmål forelagt rådet afgøres, medmindre andet er bestemt i denne konvention, efter flertallet af de afgivne stemmer.

3. Det administrative råd er beslutningsdygtigt, når over halvdelen af dets medlemmer er til stede.

4. Det administrative råd kan med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer oprette en procedure, hvorefter formanden kan foranledige afstemning foretaget i rådet uden at indkalde til rådsmøde. Afstemningen anses alene for gyldig, hvis flertallet af rådets medlemmer har stemt inden for den tidsfrist, der er fastsat i de nævnte regler.

Artikel 8.

Det administrative råds medlemmer og formanden modtager ikke honorar fra centret.

Afsnit 3.

Sekretariatet.

Artikel 9.

Sekretariatet består af en generalsekretær, en eller flere vicegeneralsekretærer samt øvrigt personale.

Artikel 10.

1. Generalsekretæren og vicegeneralsekretærene vælges af det administrative råd med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer efter formandens indstilling for en periode på ikke over seks år; de kan genvælges. Formanden indstiller efter forudgående rådslagning med det administrative råds medlemmer en eller flere kandidater til hver stilling.

2. Generalsekretærens og vicegeneralsekretærenes stillinger er uforenelige med udøvelsen af nogen politisk funktion. Hverken generalsekretæren eller vicegeneralsekretærene må uden det administrative råds samtykke beklæde nogen anden stilling eller udøve noget andet erhverv.

3. I generalsekretærens fravær eller forfald i øvrigt eller hvis stillingen som generalsekretær er ledig, fungerer vicegeneralsekretæren som generalsekretær. Såfremt der vælges flere vicegeneralsekretærer, afgør det administrative råd på forhånd, i hvilken indbyrdes orden disse skal fungere som generalsekretær.

Artikel 11.

Generalsekretæren er centrets lovlige repræsentant og øverste embedsmand; han er ansvarlig for dets administration, herunder ansættelsen af personale i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser og de af det administrative råd godkendte forskrifter. Han udøver registreringsfunktionerne og er beføjet til at legalisere voldgiftskendelser afsagt i henhold til denne konvention og til at bekræfte kopier af sådanne kendelser.

Afsnit 4.

Listerne.

Artikel 12.

Listen over forligsmæglere og listen over voldgiftsmænd skal hver især bestå af kvalificerede personer, der er udpeget som nedenfor angivet, og som er indforståede med optagelse på disse lister.

Artikel 13.

1. Enhver kontraherende stat kan til hver liste udpege fire personer, som kan men ikke nødvendigvis skal være dennes statsborgere.

2. Formanden kan udpege ti personer til hver liste. De således udpegede personer skal alle være af forskellig nationalitet.

Artikel 14.

1. Personer udpeget til optagelse på listerne skal være af høj moralsk standard og nyde anerkendelse som kyndige i retsvidenskab, handel, industri eller finansvæsen samt frembyde garanti for uafhængighed i udøvelsen af deres hverv. For personer udpeget til optagelse på listen over voldgiftsmænd skal der lægges særlig vægt på kyndighed i retsvidenskab.

2. Formanden skal ved udpegningen af personer til optagelse på listerne endvidere tage tilbørlig hensyn til betydningen af, at der på listerne er repræsentanter for verdens vigtigste retssystemer og vigtigste former for økonomisk aktivitet.

Artikel 15.

1. Medlemmerne udpeges for seks år; de kan genudpeges.

2. Når et listemedlem afgår ved døden eller træder tilbage, har den myndighed som udpegede ham, ret til at udpege en anden person, som skal fungere i den resterende del af perioden.

3. Listemedlemmer skal forblive i deres embede, indtil en afløser er udpeget.

Artikel 16.

1. En person kan optages på begge lister.

2. Når en person er udpeget til optagelse på samme liste af mere end een kontraherende stat eller af een eller flere kontraherende stater og formanden, skal han anses for udpeget af den myndighed, som først udpegede ham eller, såfremt en af de nævnte myndigheder er den stat i hvilken han er statsborger, da af denne.

3. Enhver udpegning skal meddeles til generalsekretæren og har virkning fra den dato, meddelelsen er modtaget.

Afsnit 5.

Centrets finansiering.

Artikel 17.

Såfremt centrets udgifter ikke kan dækkes gennem gebyrer for benyttelsen af dets faciliteter eller gennem andre indtægter, skal det overstigende beløb bæres af de kontraherende stater, som er medlemmer af banken, i forhold til deres respektive tegningsandels i bankens kapital, og af de kontraherende stater, som ikke er medlemmer af banken, i overensstemmelse med regler godkendt af det administrative råd.

Afsnit 6.

Status, immuniteter og privilegier.

Artikel 18.

Centret skal have fuld international retsevne. Dets retlige handleevne skal indbefatte ret til

- a) at indgå retshandler;
- b) at erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre;
- c) at anlægge retssager.

Artikel 19.

Med henblik på at sætte centret i stand til at udføre dets funktioner, skal det inden for hver kontraherende stats territorium nyde de i dette afsnit anførte immuniteter og privilegier.

Artikel 20.

Centret og dets ejendom og aktiver er fritaget for enhver retsforfølgning, medmindre centret giver afkald på denne immunitet.

Artikel 21.

Formanden, medlemmerne af det administrative råd, personer der fungerer som forligsmæglere, voldgiftsmænd eller som medlemmer af en komitee nedsat i henhold til artikel 52, stk. 3, samt sekretariatets embedsmænd og funktionærer skal

- a) nyde fritagelse for retsforfølgning med hensyn til handlinger udført af dem under udøvelsen af deres hverv, medmindre centret giver afkald på denne immunitet;
- b) forudsat at den pågældende ikke er statsborger i den stat, hvor han udøver sine funktioner, indrømmes samme immuniteter med hensyn til indrejsebestemmelser, registrering af udlændinge og værnepligt og de samme lettelser med hensyn til valutarestriktioner og rejsebestemmelser, som af kontraherende stater indrømmes repræsentanter, embedsmænd og funktionærer af lignende rang fra andre kontraherende stater.

Artikel 22.

Bestemmelserne i artikel 21 finder anvendelse på personer, der deltager i forhandlinger under denne konvention som parter, repræsentanter, rådgivere, advokater, vidner eller eksperter. Det er herved forudsat, at artikel 21, litra b) alene finder anvendelse på sådanne personer i forbindelse med deres rejse til og fra samt ophold på det sted, hvor forhandlingerne foregår.

Artikel 23.

1. Centrets arkiver skal være ukrænkelige, hvor de end måtte befinde sig.
2. Centrets officielle kommunikation skal af enhver kontraherende stat indrømmes en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der indrømmes andre internationale organisationer.

Artikel 24.

1. Centret, dets aktiver, ejendom og indtægter, såvel som dets økonomiske transaktioner hjemlet i denne konvention er fritaget for al beskatning og toldafgift. Centret er ligeledes fritaget for enhver forpligtelse i forbindelse med inddrivelse eller erlæggelse af skatter og toldafgifter.
2. Centrets godtgørelser til formanden og til medlemmerne af det administrative råd, honorarer, lønninger og andre godtgørelser til sekretariatets embedsmænd og funktionærer er fritaget for skat, medmindre modtagerne af ydelserne er statsborgere i det land, hvor de udøver deres funktioner.
3. Der svares ikke skat af honorarer eller godtgørelser til personer, der i forhandlinger under denne konvention fungerer som forligsmæglere, voldgiftsmænd eller som medlemmer af en komitee nedsat i henhold til artikel 52, stk. 3, såfremt det eneste retlige grundlag for en sådan beskatning er centrets beliggenhed, stedet hvor sådanne forhandlinger føres, eller stedet hvor sådanne honorarer eller godtgørelser ydes.

Kapitel II.

*Centrets kompetence.**Artikel 25.*

1. Centrets kompetence omfatter enhver direkte fra en investering hidrørende retstvist mellem en kontraherende stat (eller offentlig myndighed eller organ underlagt den pågældende stat og af denne anmeldt over for centret) og en anden kontraherende stats statsborgere, som parterne skriftligt har samtykket i at henvise til centret. Når parterne har afgivet sådant samtykke, kan ingen af parterne ensidigt tilbagekalde dette.
2. Ved udtrykket »en anden kontraherende stats statsborgere« forstås:
 - a) enhver fysisk person, som besad statsborgerskab i en anden kontraherende stat end den stat, som er part i tvisten på det tidspunkt, på hvilket parterne samtykkede i at henvise tvisten til forligsmægling eller voldgift, såvel som på det tidspunkt, da anmodningen om sådan forhandling blev registreret i henhold til bestemmelserne i artikel 28 stk. 3 eller artikel 36, stk. 3, men ikke nogen person, som enten på det ene eller andet af de ovenfor nævnte tidspunkter tillige besad statsborgerskab i den stat, som er part i tvisten; og
 - b) enhver juridisk person, som var hjemmehørende i en anden kontraherende stat end den stat, som er part i tvisten på det tidspunkt, på hvilket parterne samtykkede i at henvise tvisten til forligsmægling eller voldgift, og enhver juridisk person hjemmehørende i den kontraherende stat, som er part i tvisten på ovennævnte tidspunkt, og som parterne er blevet enige om med henblik på opfyldelsen af denne konventions formål at betragte som hjemmehørende i en anden kontraherende stat på grund af denne juridiske persons afhængighed af udenlandske interesser.
3. Samtykke afgivet af en eller et en kontraherende stat underlagt offentlig myndighed eller organ skal godkendes af den pågældende stat, medmindre denne meddeler centret, at sådan godkendelse ikke er nødvendig.
4. Enhver kontraherende stat kan enten samtidig med ratifikationen, tiltrædelsen eller godkendelsen af denne konvention eller på et hvilket som helst senere tidspunkt meddele centret den eller de typer af tvister, som den pågældende stat enten vil eller ikke vil undergive centrets kompetence. Generalsekretæren skal uden ophold videregive sådan meddelelse til samtlige kontraherende stater. Nævnte meddelelse udgør ikke det i stk. 1 omhandlede samtykke.

Artikel 26.

Parternes samtykke til voldgift under denne konvention skal, medmindre andet er aftalt, anses for indebærende afkald på udnyttelsen af ethvert andet retsmiddel. Enhver kontraherende stat kan lade sit samtykke til voldgift under denne konvention være betinget af, at de nationale, administrative eller judicielle retsmidler er udtømt.

Artikel 27.

1. Ingen kontraherende stat må yde diplomatisk beskyttelse eller rejse noget internationalt krav i forbindelse med en tvist, som en af dens statsborgere og en anden kontraherende stat har samtykket i at henvise eller allerede har henvist til voldgift under denne konvention, medmindre denne anden kontraherende stat har undladt at efterkomme en kendelse afsagt i en sådan tvist.
2. Diplomatsk beskyttelse som omhandlet i stk. 1 omfatter ikke uformelle diplomatiske henvendelser med det ene formål at bidrage til en bilæggelse af tvisten.

Kapitel III.

Forligsmægling.

Afsnit 1.

Anmodning om forligsmægling.

Artikel 28.

1. En kontraherende stat eller en statsborger i en kontraherende stat, som ønsker forligsmægling indledt, skal rette skriftlig anmodning herom til generalsekretæren, der sender en kopi af anmodningen til den anden part.
2. Anmodningen skal indeholde angivelse af tvistens genstand, parternes identitet og deres samtykke til forligsmægling i overensstemmelse med procedurereglerne for etablering af forligsmægling og voldgiftsbehandling.
3. Generalsekretæren skal registrere anmodningen, medmindre han på baggrund af anmodningens angivelser finder, at tvisten åbenbart falder uden for centrets kompetence. Han skal uden ophold underrette parterne om registreringen eller nægtelsen af registrering.

Afsnit 2.

Nedsættelse af forligsmæglingskommissionen.

Artikel 29.

1. Forligsmæglingskommissionen (herefter betegnet »kommissionen«) skal nedsættes så snart som muligt efter registreringen af en anmodning i henhold til artikel 28.
2. a) Kommissionen skal bestå af en eneforligsmægler eller af et ulige antal forligsmæglere udpeget i overensstemmelse med parternes aftale.
 - b) Kan parterne ikke enes om antallet af forligsmæglere eller om, hvorledes de skal udpeges, skal kommissionen bestå af tre forligsmæglere, een udpeget af hver part og en tredje, der skal være kommissionens formand, udpeget efter overenskomst mellem parterne.

Artikel 30.

Såfremt kommissionen ikke er nedsat inden 90 dage, efter at underretning om registrering af anmodningen er videregivet af generalsekretæren i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3 eller inden udløbet af den frist, som parterne måtte enes om, skal formanden på begæring af enhver af parterne og så vidt muligt efter at have rådført sig med begge parter udpege den eller de forligsmæglere, som endnu ikke er blevet udpeget.

Artikel 31.

1. Bortset fra udpegning foretaget af formanden i henhold til artikel 30, kan forligsmæglere udpeges blandt personer, der ikke er optaget på listen over forligsmæglere.
2. Forligsmæglere udpeget blandt personer, der ikke er optaget på listen over forligsmæglere, skal besidde de egenskaber, der er angivet i artikel 14, stk. 1.

Afsnit 3.

Forligsmægling.

Artikel 32.

1. Kommissionen afgør spørgsmål om sin egen kompetence.
2. Enhver indsigelse fra en part om, at tvisten ikke er undergivet centrets kompetence eller af andre grunde ikke er omfattet af kommissionens kompetence, skal prøves af kommissionen, der afgør om indsigelsen skal behandles som et særskilt spørgsmål eller i forbindelse med sagens realitet.

Artikel 33.

Forligsmæglingsbehandlingen skal foregå i overensstemmelse med dette afsnits bestemmelser og, medmindre parterne bestemmer andet, i overensstemmelse med de forligsmæglingsregler, som var i kraft på det tidspunkt, da parterne samtykkede i forligsmægling. Såfremt der opstår et procedurespørgsmål, som ikke er afgjort i dette afsnit eller i forligsmæglingsreglerne eller i regler fastsat efter parternes overenskomst, skal kommissionen afgøre spørgsmålet.

Artikel 34.

1. Kommissionen skal klargøre stridsspørgsmålene parterne imellem og tilstræbe at bevæge parterne til en gensidig antagelig løsning. Med henblik herpå kan kommissionen når som helst anbefale parterne vilkår for en bilæggelse af tvisten. Parterne skal loyalt samarbejde med kommissionen for derved at sætte denne i stand til at udøve sine funktioner og skal tillægge dens anbefalinger størst mulig vægt.

2. Såfremt parterne når til en overenskomst, skal kommissionen udfærdige en protokol med angivelse af stridsspørgsmålene og parternes overenskomst. Såfremt kommissionen i løbet af forhandlingerne når til den opfattelse, at der ikke består nogen mulighed for forlig, skal den afslutte forhandlingerne og udfærdige en protokol med angivelse af, at tvisten har været henvist til forligsmægling, og at parterne ikke er nået til overenskomst. Såfremt en af parterne undlader at give møde eller deltage i forhandlingerne, skal kommissionen afslutte disse og udfærdige en protokol med angivelse af partens undladelse af at give møde eller deltage.

Artikel 35.

Medmindre parterne er enige om andet, er ingen af dem berettiget til i andre forhandlinger, det være sig over for voldgiftsret, almindelig domstol eller andet forum, at påberåbe sig eller henvise til nogen meningstilkendegivelse, erklæring, indrømmelse eller forligstilbud fremsat af den anden part under forligsmæglingen eller fremsat i kommissionens protokol eller nogen af dens anbefalinger.

Kapitel IV.

Voldgift.

Afsnit 1.

Anmodning om voldgift.

Artikel 36.

1. En kontraherende stat eller en statsborger i en kontraherende stat, som ønsker voldgift, skal rette skriftlig anmodning herom til generalsekretæren, der sender en kopi af anmodningen til den anden part.

2. Anmodningen skal indeholde angivelse af tvistens genstand, parternes identitet og deres samtykke til voldgift i overensstemmelse med procedurereglerne for etablering af forligsmægling og voldgiftsbehandling.

3. Generalsekretæren skal registrere anmodningen, medmindre han på baggrund af anmodningens angivelser finder, at tvisten åbenbart falder uden for centrets kompetence. Han skal uden ophold underrette parterne om registreringen eller nægtelsen af registrering.

Afsnit 2.

Nedsættelse af voldgiftsretten.

Artikel 37.

1. Voldgiftsretten skal nedsættes så snart som muligt efter registreringen af en anmodning i henhold til artikel 36.

2. a) Voldgiftsretten skal bestå af en enevoldgiftsmand eller af et ulige antal voldgiftsmænd udpeget i overensstemmelse med parternes bestemmelse.

- b) Kan parterne ikke enes om antallet af voldgiftsmænd eller om, hvorledes de skal udpeges, skal voldgiftsretten bestå af tre voldgiftsmænd, een udpeget af hver enkelt part og en tredje, der skal være voldgiftsrettens formand, udpeget efter overenskomst mellem parterne.

Artikel 38.

Såfremt voldgiftsretten ikke er blevet nedsat inden 90 dage, efter at underretning om registrering af anmodningen er videregivet af generalsekretæren i overensstemmelse med artikel 36, stk. 3 eller inden udløbet af den frist, som parterne måtte enes om, skal formanden på begæring af enhver af parterne, og så vidt muligt efter at have rådført sig med begge parter, udpege den eller de voldgiftsmænd, som endnu ikke er blevet udpeget. Voldgiftsmænd, der er valgt af formanden i henhold til denne artikel, må ikke være statsborgere hverken i en kontraherende stat, der er part i tvisten, eller i en stat, hvis statsborger er part i tvisten.

Artikel 39.

Flertallet af voldgiftsmænd skal være statsborgere i andre stater end den kontraherende stat, som er part i tvisten, og den kontraherende stat, hvis statsborger er part i tvisten; denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, såfremt enevoldgiftsmanden eller hvert enkelt medlem af domstolen er valgt efter parternes overenskomst.

Artikel 40.

1. Bortset fra udpegning foretaget af formanden i henhold til artikel 38, kan voldgiftsmænd udpeges blandt personer, der ikke er optaget på listen over voldgiftsmænd.
2. Voldgiftsmænd udpeget blandt personer, der ikke er optaget på listen over voldgiftsmænd, skal besidde de egenskaber, der er angivet i artikel 14, stk. 1.

Afsnit 3.

Voldgiftsrettens beføjelser og funktioner.

Artikel 41.

1. Voldgiftsretten afgør selv spørgsmål om sin egen kompetence.
2. Enhver indsigelse fra en part om, at tvisten ikke er undergivet centrets kompetence eller af andre grunde ikke er omfattet af voldgiftsrettens kompetence, skal prøves af voldgiftsretten, der afgør, om indsigelsen skal behandles som et særskilt spørgsmål eller i forbindelse med sagens realitet.

Artikel 42.

1. Voldgiftsretten skal afgøre tvisten i overensstemmelse med de retsregler, som parterne måtte være nået til overenskomst om. I mangel af sådan overenskomst skal voldgiftsretten anvende lovgivningen i den kontraherende stat, som er part i tvisten (heri medregnet pågældende stats internationalprivatretlige regler) og sådanne regler i international ret, som findes anvendelige.
2. Voldgiftsretten må ikke på grund af lovgivningens tavshed eller uklarhed afvise sagen.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at voldgiftsretten kan afgøre tvisten efter ret og billighed, såfremt parterne er enige herom.

Artikel 43.

Med mindre parterne har bestemt andet, kan voldgiftsretten, såfremt den anser det for nødvendigt, på et hvilket som helst stadium af forhandlingerne

- a) opfordre parterne til at fremlægge dokumenter eller andet bevismateriale, og
- b) begive sig til åstedet og der foranstalte de undersøgelser, den måtte finde nødvendige.

Artikel 44.

Voldgiftsbehandlingen skal foregå i overensstemmelse med dette afsnits bestemmelser og, medmindre parterne bestemmer andet, i overensstemmelse med de voldgiftsregler, som var i kraft på det tidspunkt, da parterne samtykkede i voldgift. Såfremt der opstår et procedurespørgsmål, som ikke er afgjort i dette afsnit eller i voldgiftsreglerne eller i regler fastsat efter parternes overenskomst, skal voldgiftsretten afgøre spørgsmålet.

Artikel 45.

1. En parts undladelse af at give møde eller at føre sin sag skal ikke anses for en anerkendelse af den anden parts anbringender.
2. Såfremt en part på et hvilket som helst stadium af forhandlingerne undlader at give møde eller at føre sin sag, kan den anden part anmode voldgiftsretten om at behandle den forelagte sag og afsige kendelse. Forinden voldgiftsretten afsiger kendelse, skal den give underretning og udsættelse til den part, som har undladt at give møde eller at føre sin sag, medmindre den er overbevist om, at denne ikke agter at give møde eller at føre sin sag.

Artikel 46.

Med mindre parterne bestemmer andet, skal voldgiftsretten på enhver parts anmodning afgøre ethvert bi-, tillægs- eller modkrav, som direkte hidrører fra tvistens genstand, forudsat at kravet falder inden for parternes samtykke og i øvrigt er omfattet af centrets kompetence.

Artikel 47.

Medmindre parterne bestemmer andet, kan voldgiftsretten, såfremt den finder, at omstændighederne tilsiger dette, anbefale enhver foreløbig foranstaltning til sikring af parternes rettigheder.

Afsnit 4.

Kendelsen.

Artikel 48.

1. Voldgiftsrettens afgørelser skal træffes med et flertal af samtlige dets medlemmers stemmer.
2. Kendelsen skal affattes skriftligt og undertegnes af de medlemmer, som stemte for.
3. Kendelsen skal tage stilling til ethvert spørgsmål, som er henvist til voldgiftsretten, og være ledsaget af grunde.
4. Ethvert medlem af voldgiftsretten kan tilføje sin særlige opfattelse - hvad enten han dissenterer fra flertallet eller ej - eller sin dissensudtalelse.
5. Centret må ikke offentliggøre kendelsen uden parternes samtykke.

Artikel 49.

1. Generalsekretæren skal uden ophold fremsende bekræftede kopier af kendelsen til parterne. Kendelsen anses for afsagt den dato, da kopierne blev afsendt.
2. Såfremt en part inden 45 dage efter den dato, på hvilken kendelsen blev afsagt, anmoder herom, kan voldgiftsretten, efter forinden at have underrettet den anden part, afgøre ethvert spørgsmål, som den havde undladt at afgøre i kendelsen, ligesom den skal berigtige enhver skrive-, regne- eller ligende fejl i kendelsen. Voldgiftsrettens afgørelse anses for en del af kendelsen og skal bringes til parternes kundskab på samme måde som kendelsen. De i artikel 51, stk. 2 og artikel 52, stk. 2 angivne tidsfrister regnes fra den dato, da afgørelsen blev afsagt.

Afsnit 5.

Fortolkning, revision og ophævelse af kendelsen.

Artikel 50.

1. Såfremt der opstår tvist mellem parterne med hensyn til meningen med eller rækkevidden af en kendelse, kan enhver af parterne ved skriftlig henvendelse til generalsekretæren anmode om fortolkning af kendelsen.
2. Anmodningen skal om muligt videregives til den voldgiftsret, som afsagde kendelsen. Er dette ikke muligt, skal en ny voldgiftsret nedsættes i overensstemmelse med dette kapitels afsnit 2. Voldgiftsretten kan, såfremt den finder, at omstændighederne tilsiger dette, udsætte kendelsens fuldbyrdelse, indtil den har taget stilling til anmodningen om fortolkning.

Artikel 51.

1. Enhver part kan ved skriftlig henvendelse til generalsekretæren anmode om revision af kendelsen, såfremt der fremkommer oplysning om en kendsgerning af afgørende betydning for kendelsen, forudsat at denne kendsgerning på tidspunktet for kendelsens afsigelse var ukendt for voldgiftsretten og den anmodende part, og at dette ukendskab ikke kunne tilregnes denne part som forsømmelse.
2. Anmodningen skal fremsættes inden 90 dage efter opdagelsen af denne kendsgerning og i hvert fald inden tre år efter den dato, da kendelsen blev afsagt.
3. Anmodningen skal om muligt videregives til den voldgiftsret, som afsagde kendelsen. Er dette ikke muligt, skal en ny voldgiftsret nedsættes i overensstemmelse med dette kapitels afsnit 2.
4. Voldgiftsretten kan, såfremt den finder, at omstændighederne tilsiger dette, udsætte kendelsens fuldbyrdelse, indtil den har taget stilling til anmodningen om revision. Såfremt den anmodende part i sin anmodning begærer udsættelse af kendelsens fuldbyrdelse, skal fuldbyrdelsen foreløbig udsættes, indtil voldgiftsretten har taget stilling til begæringen.

Artikel 52.

1. Enhver part kan ved skriftlig henvendelse til generalsekretæren anmode om ophævelse af kendelsen, såfremt der foreligger en eller flere af følgende grunde:

- a) at voldgiftsretten ikke var behørigt sammensat;
- b) at voldgiftsretten åbenbart har overskredet sine beføjelser;
- c) at et af voldgiftsrettens medlemmer er blevet bestukket;
- d) at der har fundet en alvorlig fravigelse sted fra en grundlæggende procedureregel; eller
- e) at kendelsen ikke er ledsaget af grunde.

2. Anmodningen skal fremsættes inden 120 dage efter den dato, da kendelsen blev afsagt. Når anmodningen om tilsidesættelse er begrundet i bestikkelse, skal den fremsættes inden 120 dage efter opdagelsen heraf. Anmodningen skal i alle tilfælde fremsættes inden tre år efter den dato, da kendelsen blev afsagt.

3. Efter anmodningens modtagelse skal formanden uden ophold fra listen over voldgiftsmænd udpege en ad hoc komitee bestående af tre personer. Ingen af komiteens medlemmer må være udpeget blandt medlemmerne af den voldgiftsret, som afsagde kendelsen, eller være af samme nationalitet som noget af dennes medlemmer, eller være statsborgere i enten en stat, som er part i tvisten, eller i en stat, hvis statsborger er part i tvisten, eller have været udpeget til optagelse på listen over voldgiftsmænd af

nogen af de pågældende stater, eller have virket som forligsmæglere i samme tvist. Komiteen kan tilsidesætte kendelsen eller en del af denne af de i stk. 1 angivne grunde.

4. Bestemmelserne i artiklerne 41-45, 48, 49, 53 og 54 samt i kapitlerne VI og VII finder med de fornødne lempelser anvendelse på forhandlingerne i komiteen.

5. Komiteen kan, såfremt den finder, at omstændighederne tilsiger dette, udsætte kendelsens fuldbyrdelse, indtil den har taget stilling til anmodningen om ophævelse. Såfremt den anmodende part i sin anmodning begærer udsættelse af kendelsens fuldbyrdelse, skal fuldbyrdelsen foreløbig udsættes, indtil komiteen har taget stilling til begæringen.

6. Såfremt kendelsen ophæves, skal tvisten på begæring af den part, som først fremsætter anmodning herom henvises til en ny voldgiftsret nedsat i overensstemmelse med dette kapitels afsnit 2.

Afsnit 6.

Anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen.

Artikel 53.

1. Kendelsen er bindende for parterne og kan ikke underkastes appel eller anden fornyet prøvelse bortset fra de i denne konvention angivne prøvelsesmuligheder. Enhver part skal rette sig efter og efterkomme kendelsens bestemmelser, bortset fra i det omfang fuldbyrdelsen er blevet udsat i medfør af denne konventions bestemmelser.

2. For dette afsnits vedkommende skal under »kendelse« medregnes enhver afgørelse vedrørende fortolkning, revision eller ophævelse af en sådan kendelse i henhold til artiklerne 50, 51 eller 52.

Artikel 54.

1. Enhver kontraherende stat skal anerkende en kendelse afsagt i henhold til denne konvention som bindende og inden for sit territorium fuldbyrde de pengeforpligtelser pålagt ved denne kendelse, som var den en endelig retsafgørelse truffet af en domstol i denne stat. En kontraherende stat med en forbundsforfatning kan fuldbyrde en sådan kendelse i eller ved sine forbundsdomstole og kan bestemme at sådanne domstole behandler kendelsen, som var den en endelig retsafgørelse truffet af en af delstaternes domstole.

2. En part, som søger anerkendelse eller fuldbyrdelse inden for en kontraherende stats territorium, skal forsyne den kompetente domstol eller anden myndighed, som denne stat har udpeget hertil, med en af generalsekretæren bekræftet kopi af kendelsen. Enhver kontraherende stat skal underrette generalsekretæren om den til dette formål kompetente domstol eller anden myndighed og om enhver senere ændring heri.

3. Fuldbyrdelse af kendelsen skal følge de regler, som gælder for fuldbyrdelsen af domstolsafgørelser i den stat, inden for hvis territorium fuldbyrdelse søges.

Artikel 55.

Intet i artikel 54 skal fortolkes som medførende nogen fravigelse fra gældende ret i nogen kontraherende stat med hensyn til denne eller nogen anden stats fritagelse for tvangsfuldbyrdelse.

Kapitel V.

Udskiftning og afsættelse af forligsmæglere og voldgiftsmænd.

Artikel 56.

1. Efter at en kommission eller en voldgiftsret er blevet nedsat og forhandlinger er påbegyndt, skal dennes sammensætning forblive uændret. Herved forudsættes dog, at såfremt en forligsmægler eller voldgiftsmand skulle afgå ved døden, have forfald eller træde tilbage, da skal den herved ledigblevne plads besættes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III, afsnit 2 eller kapitel IV, afsnit 2.

2. Et medlem af en kommission eller en voldgiftsret skal fortsætte med at udøve sine funktioner, uanset om han er ophørt med at være medlem af en liste.

3. Såfremt en forligsmægler eller voldgiftsmand, der er udpeget af en af parterne, er trådt tilbage uden samtykke fra den kommission eller voldgiftsret, hvoraf han var medlem, skal formanden udpege en person fra vedkommende liste til at overtage den således ledigblevne plads.

Artikel 57.

En part kan fremsætte begæring over for en kommission eller voldgiftsret om afsættelse af ethvert af dens medlemmer under påberåbelse af enhver kendsgerning, som viser en åbenbar mangel på de egenskaber, som er angivet i artikel 14, stk. 1. En part i voldgiftsforhandlinger kan ligeledes fremsætte begæring om afsættelse af en voldgiftsmand under påberåbelse af, at han ikke opfyldte betingelserne i kapitel IV, afsnit 2 for at kunne udpeges til medlem af voldgiftsretten.

Artikel 58.

Afgørelsen af enhver begæring om afsættelse af en forligsmægler eller voldgiftsmand træffes af de øvrige medlemmer af kommissionen henholdsvis voldgiftsretten. Det er herved forudsat, at i tilfælde, hvor stemmerne står lige, eller i tilfælde af begæring om afsættelse, hvor kommissionen eller voldgiftsretten består af et enkelt medlem eller i tilfælde af begæring om afsættelse af et flertal af forligsmæglerne eller af voldgiftsmændene skal formanden træffe afgørelsen. Såfremt begæringen findes velbegrunderet, skal den forligsmægler eller voldgiftsmand, som afgørelsen vedrører, udskiftes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III, afsnit 2, eller kapitel IV, afsnit 2.

Kapitel VI.*Sagsomkostninger.**Artikel 59.*

Parternes gebyrer for benyttelsen af centrets faciliteter fastsættes af generalsekretæren i overensstemmelse med de af det administrative råd vedtagne forskrifter.

Artikel 60.

1. Hver kommission og hver voldgiftsret skal fastsætte sine medlemmers honorarer og omkostninger inden for de rammer, som til enhver tid er fastsat af det administrative råd efter samråd med generalsekretæren.

2. Parterne kan dog uanset bestemmelserne i stk. 1 på forhånd træffe aftale med vedkommende kommission eller voldgiftsret om dennes medlemmers honorarer og omkostninger.

Artikel 61.

1. I tilfælde af forligsmægling skal kommissionens medlemmers honorarer og omkostninger såvel som gebyrerne for benyttelsen af centrets faciliteter afholdes ligeligt af parterne. Hver part afholder selv alle andre omkostninger, som denne pådrager sig i forbindelse med forhandlingerne.

2. I tilfælde af voldgiftsforhandling skal voldgiftsretten, medmindre parterne bestemmer andet, fastsætte de af parterne afholdte omkostninger i forbindelse med forhandlingerne, og skal afgøre, hvorledes og i hvilket forhold disse omkostninger, voldgiftsrettens medlemmers honorarer og omkostninger samt gebyrerne for benyttelse af centrets faciliteter skal afholdes. Sådant afgørelse er en del af kendelsen.

Kapitel VII.*Stedet for proceduren.**Artikel 62.*

Forligsmæglingen og voldgiftsforhandlingerne foregår ved centrets sæde, medmindre andet er bestemt nedenfor.

Artikel 63.

Forligsmæglingen og voldgiftsforhandlingerne kan, såfremt parterne er enige herom, foregå

- a) ved sædet for Den faste Voldgiftsret eller for enhver anden egnet, offentlig eller privat institution, med hvilken centret måtte træffe aftale med sådant formål for øje; eller
- b) på et hvilket som helst andet sted godkendt af kommissionen eller voldgiftsretten efter samråd med generalsekretæren.

Kapitel VIII.*Twister mellem kontraherende stater.**Artikel 64.*

Enhver tvist opstået mellem kontraherende stater vedrørende denne konventions fortolkning eller anvendelse, som ikke bilægges ved forhandling, skal henvises til Den mellemfolkelige Domstol på enhver parts anmodring, medmindre de berørte stater enes om en anden form for bilæggelse.

Kapitel IX.*Ændringer.**Artikel 65.*

Enhver kontraherende stat kan fremsætte forslag om ændring af denne konvention. Teksten til et ændringsforslag skal meddeles generalsekretæren senest 90 dage før det møde i det administrative råd, da sådant ændringsforslag skal drøftes, og skal af denne uden ophold fremsendes til samtlige medlemmer af det administrative råd.

Artikel 66.

1. Såfremt det administrative råd med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer bestemmer dette, skal ændringsforslaget tilstilles samtlige kontraherende stater med henblik på ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse. Enhver ændring træder i kraft 30 dage efter, at denne konventions depositar har meddelt de kontraherende stater, at samtlige kontraherende stater har ratificeret, tiltrådt eller godkendt ændringen.

2. Ingen ændring skal indvirke på de rettigheder og forpligtelser under denne konvention, som tilkommer eller påhviler nogen kontraherende stat eller nogen den underlagte offentlige myndigheder eller organer eller nogen statsborger i en sådan stat, og som er begrundet i et om anerkendelse af centrets kompetence inden den dato afgivet samtykke, da ændringen trådte i kraft.

Kapitel X.

Slutbestemmelser.

Artikel 67.

Denne konvention er åben for undertegnelse af stater, der er medlemmer af banken. Den er ligeledes åben for undertegnelse af enhver anden stat, der er deltager i Den mellemfolkelige Domstols statut, og som det administrative råd med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer har indbudt til at undertegne konventionen.

Artikel 68.

1. Denne konvention skal være genstand for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse af signatarstater i overensstemmelse med disses respektive forfatningsbestemmelser.

2. Denne konvention træder i kraft 30 dage efter datoen for deponeringen af det tyvende ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrument. Den træder herefter i kraft for enhver stat 30 dage efter dennes deponering af sit ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrument.

Artikel 69.

Enhver kontraherende stat skal træffe sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at gennemføre konventionens bestemmelser på dens territorium.

Artikel 70.

Denne konvention finder anvendelse på alle territorier, for hvis internationale forbindelser en kontraherende stat er ansvarlig med undtagelse af sådanne, som af vedkommende stat er undtaget ved skriftlig meddelelse til denne konventions depositar enten i forbindelse med ratifikationen, tiltrædelsen eller godkendelsen eller på et senere tidspunkt.

Artikel 71.

Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse til denne konventions depositar. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter modtagelsen af sådan meddelelse.

Artikel 72.

En meddelelse i henhold til artiklerne 70 eller 71 har ingen betydning for de rettigheder eller forpligtelser under denne konvention, som tilkommer eller påhviler den pågældende kontraherende stat eller nogen den underlagte offentlige myndigheder eller organer eller nogen statsborger i denne stat, og som er begrundet i et om anerkendelse af centrets kompetence afgivet samtykke, inden sådan meddelelse blev modtaget af depositaren.

Artikel 73.

Ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrumenter til denne konvention og ændringer til denne skal deponeres hos banken, der skal fungere som denne konventions depositar. Depositaren skal fremsende bekræftede kopier af denne konvention til stater, der er medlemmer af banken, og alle andre stater, der er indbudt til at undertegne denne konvention.

Artikel 74.

Depositaren skal registrere denne konvention i De forenede Nationers sekretariat i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers Pakt og de i henhold hertil af generalforsamlingen vedtagne regulativer.

Artikel 75.

Depositaren skal underrette alle signatarstater om følgende:

- a) undertegnelser i overensstemmelse med artikel 67;
- b) deponeringer af ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrumenter i overensstemmelse med artikel 73;
- c) denne konventions ikrafttrædelsesdato i overensstemmelse med artikel 68;
- d) undtagelser fra territorial anvendelse i henhold til artikel 70;
- e) den dato på hvilken nogen ændring til denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel 66;
- f) opsigelser i overensstemmelse med artikel 71.

UDFÆRDIGET i Washington på engelsk, fransk og spansk, således at alle tre tekster har samme gyldighed, i et enkelt eksemplar, som skal forblive deponeret i Den internationale Bank for Genopbygning og Udvikling's arkiv. Banken har ved sin nedenstående underskrift tilkendegivet sin indforståelse med at opfylde de funktioner, som er pålagt den i henhold til konventionen.

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes hos Den internationale Bank for Genopbygning og Udvikling den 24. april 1968, og konventionen trådte herefter i medfør af artikel 68 i kraft for Danmarks vedkommende den 24. maj 1968.

I forbindelse med deponeringen af ratifikationsinstrumentet har Danmark i henhold til artikel 70 afgivet erklæring om, at konventionen ikke skal finde anvendelse for Færøerne.

Foruden Danmark har følgende lande ratificeret konventionen:

Amerikas forenede Stater, Cameroun, Den centralafrikanske Republik Ceylon, Chad, Congo (Brazzaville), Cypern, Daliomey, Elfenbenskysten, Finland, Frankrig, Gabon, Ghana, Island, Jamaica, Jugoslavien, Kenya, Republikken Korea, Madagascar, Malawi, Malaysia, Marokko, Mauritanien Nederlandene, Niger, Nigeria, Pakistan, Schweiz, Senegal, Sierra, Leone, Somalia, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Sverige, Togo, Trinidad, Tobago, Tunesien, Uganda og Øvre Volta.

Ved deponeringen af sit ratifikationsinstrument har Storbritannien i henhold til konventionens artikel 70 meddelt, at konventionens bestemmelser ikke finder anvendelse på følgende territorier:

Aden, Brunei, Kamaran, Kanaløerne, Kuria Muria øerne, øen Man, Peerim, Protektoratet Sydarabien og Sydrhodesia.

Udenrigsministeriet, den 12. august 1968.

Redaktionel note

U BEK nr 11 af 07/03/1996

U BEK nr 4 af 22/01/1973

U BEK nr 78 af 26/08/1971

(* 1) Andre landes tiltrædelse: